

Der er hugget hul i betonen, og rundjernet er presset ned i byggegrunden. Forlængelsen sker ved hjælp af en bøsning.

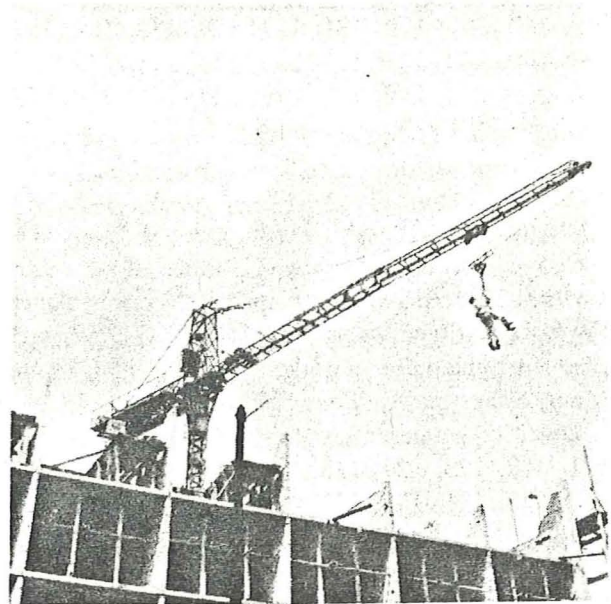
Imidlertid har ingeniørfirmaet C. T. Winkel udarbejdet en metode, der kan anvendes i de tilfælde, hvor det kun drejer sig om mindre belastninger og så svage konstruktioner, at nedramning af pæle ikke er mulig.

Forstærkningerne udføres ved hjælp af slanke stål-pæle, bestående af 25 mm rundjern af galvaniseret Tentorstål, der med trykluft eller på anden måde nedrammes til fast bund gennem 20 cm huller, der opbrydes i gulvbelægningen og den underliggende betonstøbning. Efter fastramningen udstøbes jordfugtig beton omkring de øverste 60–70 cm af pillerne, og betonen stemples ind under det eksisterende betongulv. Disse piller vil med fuld sikkerhed kunne belastes med op til 3 tons, d. v. s. mere end lasten fra de 4–6 m² gulv, der i almindelighed kan overføres til hver pæl. Iflg. norske og svenske undersøgelser vil selv yderst bløde og eftergivende jordlag hindre udbojning af sådanne slanke pæle, så længe belastningen ikke overstiger ca. 600 kg/cm².

Pælens holdbarhed er også tilfredsstillende.

Under normale forhold vil der forløbe mindst 60–80 år, for man behøver at frygte rustangreb af nogen betydning, og i realiteten vil pælene sandsynligvis bevare bæreevnen i mindst 100 år. De afsluttende reparationer bør dog vente nogle måneder, indtil der er blevet endelig balance i belastningen.

L. O.

Kyndig og pålidelig.

Bygningsvedtægtens § 5, stk. 2.

DK 62 .87

Det er ikke nok at give love for at forhindre ulykker, når de mennesker, loven vil hjælpe, er så letsindige og tankeløse, at de benytter de mekaniske hjælpemidler på arbejdspladsen som legetøj eller til akrobatiske show-numre.

De kyndige og pålidelige folk, som ifølge bygningsvedtægtens bestemmelser skal betjene stilladser, kraner og lignende, burde have grebet ind i en sådan situation.

Billedet udløser forhåbentlig en kædereaktion af alvorlige tanker.

L. O.

Altanreparationer.

Byggelovens § 61.

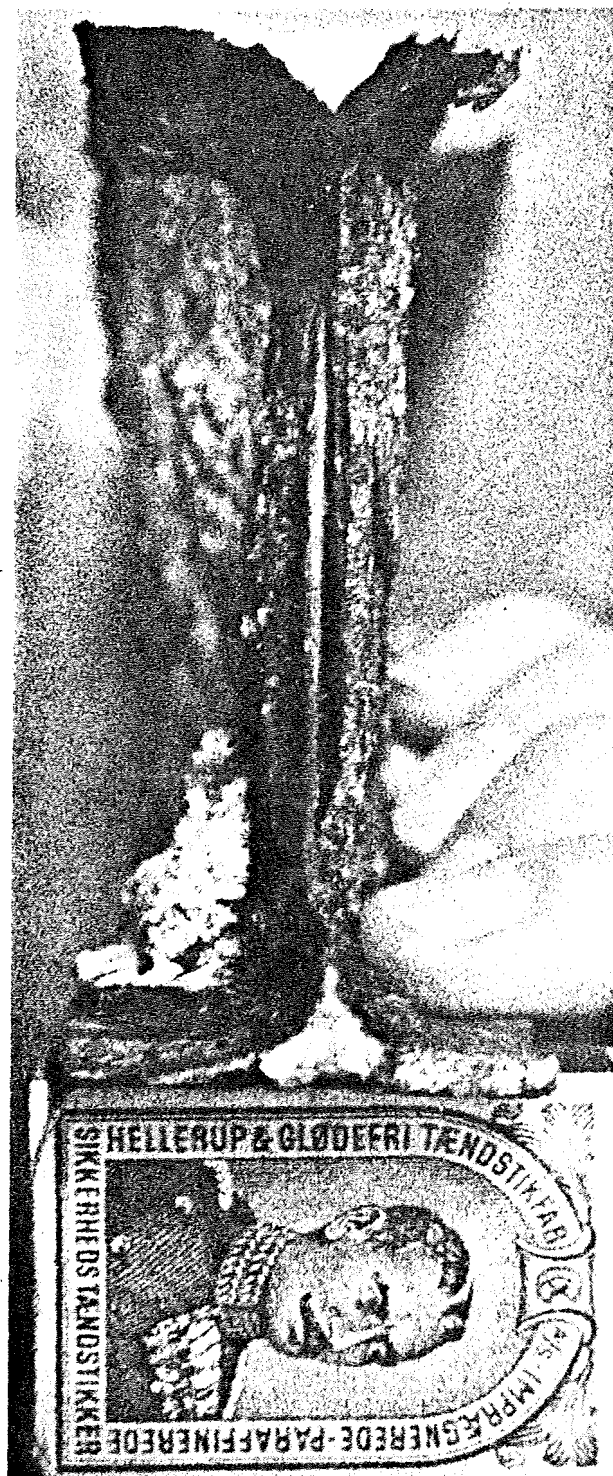
DK 624.02

I en længere årrække har bygningsvæsenet haft opmærksomheden henledt på ældre altaners konstruktive stabilitet, da mange altaner på ejendomme, opført i begyndelsen af dette århundrede, var i en så dårlig stand, at faren for nedstyrtning var overhængende.

Dette emne blev indgående behandlet i MKB's første nr. i 1951. Efter den tid er der nedtaget og fornyet hundredvis af uforsvarlige altaner. I et stort antal tilfælde var udliggerjernene næsten rustet bort i skæringen med facadeflugten, og altanerne blev

Arbejdsstedet, hvor altanen på 2. sal styrtede ned. Altanpladen har ikke været forsvarligt understøttet under arbejdets udførelse.

Brudstedet på et af de nedstyrtede udliggerjern. De lyse dele er de friske brudflader. Krop og flanger er næsten bortrustet.

således næsten udelukkende holdt på plads af de faststøbte rækværker.

Naturligvis er nedtagningen af sådanne altaner et arbejde, der er forbundet med stor risiko, og det

er derfor nødvendigt at foretage en omhyggelig afstivning, medens nedhugningen finder sted. I maj 1962 indtraf en alvorlig ulykke, idet en murermester styrtede ned med hele altanen fra 2. sals højde, og

Den nedstyrtede altan har fuldstændig knust gårdbetonbelægningen.

blev så ilde tilredt, at han døde dagen efter på hospitalet.

Denne meningsløse ulykke var sikkert undgået, såfremt muremesteren, der kendte altanens elendige forfatning, havde sørget for en midlertidig afstivning.

B. C.

ROCKFON akustikplader.

Bygningsvedtægtens § 38, stk. 12.

DK 691.75

Magistratens 4. afdeling har under 1. marts 1962 tilskrevet A/S Rockwool således:

»I andragende af 16. januar 1962 med supplerende oplysninger af 6. februar s. å. har selskabet ansøgt om principiel tilladelse til at anvende ROCKFON-Akustikplader som lyd-dæmpende loftsbeklædning og som beklædning på undersiden af tagkonstruktioner som erstatning for forskalling og puds.

Materialet består af Rockwool, der, iblandet et bindemiddel, er sammenpresset til plader af 2 cm tykkelse. Pladerne leveres i størrelsen 45 cm × 45 cm, og de er på overfladen påsprøjtet en specialmaling. Pladernes vægt er ca. 4 kg/m².

Anvendt som akustisk beklædning kan pladerne enten klæbes direkte til undersiden af den forskriftsmæssigt udførte etageadskillelse eller fastgøres til specielt udformede metalskinner, der ophænges i etageadskillelsen.

Som beklædning på undersiden af tagkonstruktioner klæbes pladerne med speciel lim til lægter, der fastsømmes til tagkonstruktionen, og opsættes med en afstand af 45 cm fra midte til midte. De tværgående fuger mellem Rockfon-pladerne tættes ved, at der i de i pladekanterne indskårne noter anbringes løse fjedre af metal.

Efter at sagen har været forelagt bygningskommissionen, skal man meddele, at ROCKFON-Akustikplader indtil videre kan tillades anvendt som *akustisk loftsbeklædning* i forbindelse med forskriftsmæssigt udførte etageadskillelser.

Endvidere kan pladerne indtil videre og efter ansøgning i

hvert enkelt tilfælde forventes tilladt anvendt som *beklædning på undersiden af tagkonstruktioner af træ i 1-etages bygninger* i stedet for foreskrevne forskalling og puds på betingelse af,

at det overliggende tagrum enten er utilgængeligt, eller tagets konstruktion gør det umuligt at udnytte tagrummet,

at tagrum, hvortil der er adgang for skorstensfejning eller lignende, forsynes med gulv i fornødent omfang,

at pladerne med speciallim klæbes til lægter af forsvarlig dimension, og i øvrigt som ovenfor beskrevet, og

at der som yderligere varmeisolation kun anvendes godkendte mineraluldsmåtter eller batts, oplagt på en sådan måde, at de ikke får hvil på Rockfon-pladerne.

Det bemærkes, at pladerne, hvor de anvendes som erstatning for forskalling og puds, ikke på det foreliggende grundlag kan tillades ophængt i de specielle metalskinner som ansøgt.«

Glasuld-Filt.

Bygningsvedtægtens § 38, stk. 9.

DK 691.2

Magistratens 4. afdeling har under den 5. maj 1962 tilskrevet A/S Dansk Glasuldfabrik således:

»I andragende af 2. april 1962 har De ansøgt om principiel tilladelse til at anvende GLASULD-FILT som underlag for svømmende gulve.

Efter at sagen har været forelagt bygningskommissionen, skal man meddele, at der indtil videre og efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde kan forventes tilladelse til at anvende materialet som ansøgt på betingelse af,

at overbeton udføres i mindst 4 cm tykkelse af ærtestensbeton, bjælkestyrke = 250 kg/cm² og krydsarmeret med mindst 4 ø 5 pr. m, og

at der i de tilfælde, hvor den tilfældige gulvbelastning kan overstige 200 kg/m², fremsendes nærmere redegørelse for overbetonens armering og udførelse.«

B.M.T. loftfliser.

Bygningsvedtægtens § 38, stk. 12.

DK 691.75

Magistratens 4. afdeling har under 1. juni 1962 tilskrevet Bojsen-Møller Paper og Trading Co. A/S således:

»I andragende af 13. april 1962 har selskabet ansøgt om principiel tilladelse til at anvende dels *B. M. T.-loftfliser* som erstatning for forskriftsmæssig forskalling, rørvæv og puds under tagkonstruktioner i 1-etages énfamiliehuse og dels *B. M. T.-akustikfliser* som akustisk loftbeklædning.

Loftfliserne, der fremstilles i størrelsen 400 mm × 600 mm, består af en 9,5 mm tyk Gipsonitplade, hvorover er fastlimet 3 stk. 10 mm × 20 mm trælistler, der springer 12 mm frem foran hver af pudspladens længste kanter. Akustikpladerne er fremstillet på tilsvarende måde, idet dog Gipsonitpladerne i dette tilfælde er forsynet med gennemgående perforering.

Fliserne fastsømmes gennem de udragende listeender til forskallingsbrædder eller lægter, der med 400 mm afstand er fastsømmet til undersiden af tagkonstruktionen eller den overliggende etageadskillelse.